Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 20 Mar. 1489, 1489 Seite 84

referaꝛ ad colendū deū. Sʒ nihil est cō/
modi⁹ illo noīe: q̄ euidēter dei cult⁹ ex/
p̄ssus est: cū q̄d esset hoīs sapiētia dice/
reꝛ. Querisne aliq̄d dici breuius: q̄ petis
a me vt breuiter magna dicanꝛ: An hoc
ip̄m tibi fortasse desideras breuiter api/
ri: atq3 in sermonē colligi breuē: quonā
modo sit colend⁹ de⁹.

Quonā modo sit colēd⁹ de⁹ Ca. II.

Hic si responde
ro: fide spe charitate colendum
deū: pfecto dictur⁹ es breui⁹ h
dictū esse q̄ȝ velis: ac deinde petitur⁹ ea
tibi breuiter explicari q̄ ad singula tria
ista ptineant. q̄d credendū. s. q̄d sperādū
q̄d amādū sit. Qd cū fecero: ibi erūt oīa
illa: q̄ in ep̄la tua q̄rēda posuisti. Cui⁹ ex
emplū si est penes te: facile est vt ea reuol
uas ꝛ relegas. Si aūt nō est cōmemorā
te me recolas.

Qualē ibi libꝝ fieri voluerit vel q̄ vt
ꝯtineret poposcerit. Cap. III.

Uis em̄ tibi. vt
scribis libꝝ a me fieri: quē en/
chyridion vt dicūt habeas: et
de tuis manib⁹ nō recedat: ꝛ ꝯtinens po
stulata. i. q̄d sequendū maxīe q̄d ꝓpt di/
uersas pncipaliter hereses sit fugiendū:
inq̄ȝtū ratio ꝓ religione ꝯtendat: vel q̄d
in rōne cū fides sit sola nō ꝯueniat. quid
primū q̄d vltimū teneaꝛ: q̄ toti⁹ diffiniti
onis sūma sit: qd certū ꝓpriūq3 fidei ca/
tholice fundamentū. Hec aūt oīa q̄ req̄/
ris ꝓculdubio scies: diligēter sciēdo q̄d
credi q̄d sperari debeat q̄d amari. Hec
em̄ maxīe imo ꝟo sola religione seq̄nda
sunt. His q̄ ꝯtradicit: aut om̄ino a chri
sti noīe alien⁹ est: aut heretic⁹. Hec sunt
defendēda rōne: q̄ vl' a sensib⁹ corpis in/
choata: vl' ab intelligētia mētis inuenta
Que aūt nec corporeo sensu experti sum⁹
nec mēte asseq̄ valuim⁹ aut valemus: eis
sine vlla dubitatōe credēda sūt testib⁹: a
q̄b⁹ ea q̄ diuina vocari iā meruit scriptu
ra ꝯfecta est: q̄ ea siue p corp⁹ siue p ani/
mū diuinit⁹ adiuti: vel videre vel etiā p̄
uidere potuerūt.

De initio fidei ꝛ pfectōne speciei: ꝛ q̄ȝ
christ⁹ sit ꝓpriū fidei catholice fundamē
tū: qd apud hereticos nomineten⁹ inue
nitur. Capitulū IIII.

Um aūt initio
fidei: q̄ p dilectōeȝ opaꝛ: ībuta
mens fuerit: tendit bn̄ viuēdo
etiā ad speciē ꝑuenire: vbi est sanctis ꝛ p
fectis cordib⁹ nota ꝛ ineffabilis pulcri/
tudo: cui⁹ plena visio est sūma felicitas.
Hoc est nimiꝝ qd req̄ris: q̄d primū: q̄d
vltimū teneaꝛ: inchoari fide: pfici specie
Hec etiā toti⁹ diffinitōis est sūma. Cer
tū ꝟo ꝓpriūq3 fidei catholice fundamē/
tum christ⁹ est. Fundamētum em̄ aliud
ait ap̄ls nemo p̄t ponere: p̄ter id qd posi
tū est: qd est christ⁹ iesus. Neq3 h ideo ne
gandū est ꝓpriū fundamētū esse fidei ca
tholice: q2 putari p̄t aliq̄b⁹ hereticꝭ h no
biscū esse cōmune Si em̄ diligēter q̄ ad
christū ptinēt cogitenꝛ: nomineten⁹ iue/
niꝛ christ⁹ apud q̄slibet hereticos: qui se
christianos vocari volūt: re ꝟo ip̄a n̄ est
apud eos. Qd ostēdere nimis longū est:
q̄m cōmemorāde sūt om̄es hereses: siue
q̄ fuerūt: siue q̄ sūt: siue q̄ poterūt esse sb
vocabulo christiano: ꝛ etiā q̄ȝ sit h verū
p singulas quasq3 monstrandū. Que di
sputatio tam multorū est voluminū: vt
etiā infinita videaꝛ.

Quid sit enchyridion qd sibi fieri ve
lit: ꝛ q̄ȝ laboriosum sit ꝯtra fidē spē ꝛ cha
ritatē sentiētib⁹ rn̄dere. Cap. V.

Ed aūt enchy
ridion a nobis postulas. i. qd
manib⁹ possit astringi: nō qd
armaria possit onerare. Ut igiꝛ ad illa
tria redeam⁹ p q̄ dixim⁹ colendū deū: fi/
deȝ spem charitatē: facile est vt dicaꝛ q̄d
credendū: q̄d sperandū: q̄d amanduȝ sit.
Sʒ queādmodū aduersus eoꝝ q̄ diuer
sa sentiūt calūnias defendaꝛ: operosioris
vberiorisq3 doctrine est. Que vt habeaꝛ
nō breui enchyridion man⁹ debʒ imple
ri: sʒ grādi studio pect⁹ accēdi.

Q, simbolū ꝛ dn̄ica orō fidē i se ꝛ speȝ
ꝛ charitatē ꝯtineāt. Cap. VI.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0084
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG